

Woorden bij de uitvaart van Peter van Tricht, 29 december 2018.

Als voorzitter van de VKDP, de vereniging van kortdurende Dynamische Psychotherapie wil ik namens alle leden stil staan bij wat Peter voor ons betekend heeft.

Naast psychiater, was Peter psychoanalyticus. Zijn therapeutische werk heeft een enorme impuls gekregen toen hij begin 80-er jaren het werk van Davanloo leerde kennen. Zijn enthousiasme voor Davanloo's revolutionaire inzichten en technieken binnen het psychoanalytische kader, heeft hem nooit meer losgelaten.

Hij was mede-oprichter van de VKDP op en hoorde bij de eerste lichte therapieën, de eerste 'core-group', die opgeleid werd in de ISTDP, zoals de methode heet. Door Davanloo zelf.

In 1986 reisden Peter en de andere 'pioniers' voor het eerst voor training naar Zwitserland. De anekdotes hierover worden nog steeds bij bijeenkomsten door de oude garde opgerakeld en hebben inmiddels een episch karakter gekregen.

Later kwam Davanloo naar Amsterdam en het trefpunt was altijd Peter's huis aan de Amstel.

En dat is het altijd gebleven, een trefpunt. We hebben er vergaderd, cursus gehad, en vele uren supervisie ontvangen. Peter had de thee en koffie altijd klaar staan, en nooit ontbrak er een heel assortiment aan koekjes. Hij was zorgzaam. Betrouwbaar.

Een leermeester voor een ieder van ons. In zijn supervisies was hij zeer nauwgezet. Hij leerde je heel secuur kijken naar wat er zich tussen cliënt en behandelaar afspeelt. Mild en niet oordelend, maar wel zeer vasthoudend als het ging om zijn leerpunt aan je duidelijk te maken.

En dan als je afstudeerde met je core-group, was er de video, speciaal door onze opleiders gemaakt voor de gelegenheid, met de meest hilarische sketches, waarin Peter glorieerde. Te leuk voor woorden en zó grappig. Dat was ook een kant van hem. Om nooit vergeten.

Tot aan zijn dood nam Peter deel aan een intervisiegroep die zo'n 20 jaar bij elkaar is gekomen, bij hem thuis natuurlijk, waar hij die veilige plek creëerde waar alle betrokkenen zich vrij voelde om werk in te brengen wat men maar nodig achtte. Ook waardevolle persoonlijke contacten konden binnen deze vertrouwde omgeving ontstaan. Voor alle betrokkenen een dierbare periode, waar nu, verdrietig genoeg, een einde aan gekomen is. In de intervisie had hij een ernstig luisterend oor en als hij zelf materiaal inbracht kon hij zichzelf ook kwetsbaar opstellen.

Voor wie met Peter samenwerkte was hij een scherpzinnige collega. Als je met hem van mening verschilde, kon je rekenen op een eerlijke, maar ook een geduchte en scherpe opponent. En niet alleen wij, maar ook de buitenlandse collega's, inclusief Davanloo hadden zijn vakkundigheid hoog zitten en waardeerden hem evenzeer als persoon: integer, bescheiden, betrokken. Zijn gedrevenheid was inspirerend voor zijn collega's en die bleef onveranderd tot het laatst.

Hij heeft ons allen verbaasd doen staan hoe hij met zoveel levenslust zichzelf wist te vernieuwen, ja, zelfs te verjongen in die laatste jaren van zijn leven. Ondanks zijn ziekte. Hij heeft een opmerkelijke persoonlijke en spirituele groei door gemaakt. Daarbij gunde hij zichzelf de vrijheid buiten de gebaande paden te treden wat hem een scala aan verrijkende, waardevolle ervaringen opleverde, waar voorheen in zijn leven geen ruimte voor kon bestaan. En dat deelde hij met ons. Ook toen het nodig bleek de VKDP te vernieuwen was hij van de partij, en betrokken tot het allerlaatst, even bescheiden als aanwezig.

Die levenslust bleef bestaan tot het einde, ook toen zijn lichaam dusdanig verzwakt was dat hij naar het ziekenhuis moest. Er was een moment dat hij op sterven lag en de arts aan zijn bed om zijn handtekening vroeg om niet meer gereanimeerd te worden in geval dat die situatie zich voor zou doen. Geen denken aan, dat gaf Peter op krachtige, niet mis te verstane manier te kennen. Zijn levensdrang was nog even groot.

Liever Peter, uiteindelijk moest je je gewonnen geven en toen, op dezelfde krachtige wijze, koos je je moment om te gaan.

Binnen de vereniging en in onze harten blijf je bestaan. Wat fijn dat je zolang bij ons was. We nemen afscheid van je in dankbaarheid en genegenheid.

Annette Kalbfleisch.